

Стаття 1301. Визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину

1. Свідоцтво про право на спадщину визнається недійсним за рішенням суду, якщо буде встановлено, що особа, якій воно видане, не мала права на спадкування, а також в інших випадках, встановлених законом.

Коментар:

1. Ст. 1301 ЦК визначає підстави і порядок визнання недійсним свідоцтва про право на спадщину. Серед підстав визнання свідоцтва недійсним дана стаття прямо називає лише відсутність права спадкування у особи, на ім'я якої було видане свідоцтво (наприклад, у разі, якщо ця особа була усунена від спадкування; відсутні юридичні факти, які давали б їй підстави для закликання до спадкування - утримання, спорідненість, заповіт; у випадку, коли спадкодавець, оголошений у судовому порядку померлим, виявився насправді живим і судове рішення про оголошення його померлим скасоване).

Проте свідоцтво може бути визнане недійсним "також в інших випадках, встановлених законом", що дозволяє стверджувати про те, що перелік підстав визнання свідоцтва недійсним не є вичерпним і може бути розширений шляхом аналізу й тлумачення інших норм спадкового права. Зокрема, підставами для визнання свідоцтва про право на

спадщину недійсним може бути оформлення його неуповноваженою на те посадовою особою; оформлення не за місцем відкриття спадщини; недодержання встановленої законом форми свідоцтва; видача свідоцтва, якщо серед імовірних спадкоємців за законом або заповітом є ненароджена дитина спадкодавця, зачата за його життя тощо.

2. Свідоцтво про право на спадщину може бути визнано недійсним лише за рішенням суду.